

Σεβαστή κυρία Παιονίδου

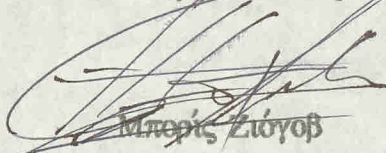
Όταν πριν περίπου ένα έτος ήπια από το ποτήρι της δικής Σας ποίησης, αισθάνθηκα ότι στους στίχους Σας βλάστησε ο αληθινός κόσμος της ζωής, ο κόσμος των ανθρώπων, της γεννήσεως και του θανάτου, του Άλφα και του Ωμέγα...

Η ποίηση είναι ο οίνος ο οποίος ακτινοβολεί στην ψυχή του ποιητή. Να είσαι μεθυσμένος από το χυμό των ομοιοκαταληξιών... αυτή είναι η ευτυχία και απ' αυτήν πηγάζει το γαλάζιο του ουρανού. Εγώ μέθυσα από τα ποιήματά Σας και είμαι ευχαριστημένος... Χαίρουμαι πολύ πως μπόρεσα να τα μεταφράσω και να Σας αποκαλύψω σαν ποιητήρια και σαν Ανθρώπο.

Πιστεύω ότι θα συναντηθούμε κάποτε κάπου στην Οικουμένη του Πνεύματος.

Εις τα πολλά έτη...

Ειληκρινά δικός Σας



Μιχαήλ Ζιόγοβ

Жн Пшонидос,  
Уздравявай пълна тишина на престовете Твои Плотов,  
Като престовете на Еми Пшонидос уздравява в Алмаката  
"Орфей" за 1994г. Много поздравявам с-н Левчев, който  
в момента не е в България. И най-добри пожелания!

4. V. 1995 г.  
София

Горна Маликова  
(секретар на ср. "Орфей")